

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۲ نومبر ۲۰۱۹

در باره خیزش توده ها در عراق

با تداوم مبارزات توده های به پاخاسته در عراق، دولت دست نشاندۀ امپریالیسم امریکا در این کشور، دولت عادل المهدی، از دیروز دوشنبه ۲۸ اکتوبر در بغداد اعلام حکومت نظامی نمود. اما توده های رنج دیده ای که از تحمل سالها ظلم و ستم و دیکتاتوری و شرایط ناامن در زندگی، به ستوه آمده و جانیشان به لب رسیده است با حضور شجاعانه و قهرمانانه خود در ساحة التحریر (میدان آزادی) این شهر آنهم در شرایطی که مزدوران رنگارنگ طبقه حاکمه بی محابا به مردم شلیک می کنند، از تمکین به مقررات حکومت نظامی سر باز زده، آن را به مسخره گرفته و عجز و شکست دشمنانشان را در مقابل قدرت متحد خود به آنان یادآور شدند.

از روز پنجشنبه ۲ آبان ماه [عقرب] ۱۳۹۸ (۲۴ اکتوبر ۲۰۱۹) دور جدیدی از اعتراضات توده های ستمدیده، کشور همسایه ما عراق را فرا گرفته است. توده های به پاخاسته در عراق همچون دور قبل- که از روز سه شنبه اول اکتوبر ۲۰۱۹ شروع شده بود - در شرایطی دوباره علیه دولت دست نشاندۀ عادل المهدی به پا خاسته اند که تشدید و گسترش بیکاری، فقر و گرسنگی، فساد فزاینده در دستگاه های دولتی و در بین مسؤولین دولتی و همچنین عملکرهای ارتجاعی و قلدرمنشانه دستجات مسلح وابسته به گروه های گوناگون مذهبی و سیاسی که برو بیانی در این کشور پیدا کرده و با اعمال دیکتاتوری و اذیت و آزار مردم، امنیت را از زندگی آنها سلب نموده اند، خشم و نفرت بیکرانی را در وجود آنان تلنبار نموده و اینک آنان برای رسیدن به رفاه و آزادی به قیام برخاسته و خواهان سرنگونی دولت حاکم می باشند.

در طول مبارزات بحق، عادلانه و انقلابی توده های رنج دیده، نیروهای مسلح ارتجاع از ارتش امریکا ساخته عراق و مزدوران رنگارنگ طبقه حاکمه گرفته تا "حشدالشعبی" و "عصائب اهل الحق" که دست ساز جمهوری اسلامی ایران می باشند با وحشیگری تمام و بی محابا به روی مردم غیر مسلح شلیک کرده و آنها را در خون می غلتانند. اما توده هایی که تحمل سالها ظلم و ستم و دیکتاتوری و ناامنی در زندگیشان، جان آنان را به لب رسانده و خشم و نفرت را در دلهايشان متراکم و انباشته ساخته است علی رغم همه وحشیگری دشمنانشان همچنان قهرمانانه در خیابان مانده اند.

در دور جدید خیزش مردمی و انقلابی در عراق شهرهای مختلف از جمله بغداد، ناصریه، نجف، کربلا، دیوانیه، سماوه، عماره، صحنه درگیری های شورانگیز بین توده های انقلابی جان به لب رسیده با انواع رنگارنگ دشمنانشان بود. برای نمونه روز جمعه توده های به پاخاسته به گروه های دست ساز جمهوری اسلامی از جمله "عصائب اهل الحق" و همچنین به مرکز وابسته به "نوری المالکی" موسوم به "دولت قانون" در شهر کوت یورش برده و تعداد زیادی از دفاتر آنها را به آتش کشیدند. همچنین آنها در بصره گوشمالی سختی به نیروهای مسلح ارتجاع دادند؛ به طوری که از افتادن بصره به دست مردم سخن رفت. این حضور گسترده در خیابانها و به آتش کشیدن نماد های سرکوبگران مردم در شرایطی است که بنا به آمار دولتی تنها در همین چند روز گذشته بیش از ۴۰ تظاهرکننده کشته و چند صد نفر مجروح شده اند. همچنین نباید فراموش کرد که در دور قبلی نیز بیش از ۱۵۰ تظاهر کننده کشته و چند هزار نفر مجروح شده بودند. به گزارش خبرگزاری "رویترز" نیز نتایج کار یک کمیسیون تحقیق دولتی که جهت بررسی ابعاد خشونت ها در دور اول اعتراض ها در این کشور شکل گرفته بود نشان می دهد که دست کم ۱۴۹ تن از شهروندان غیرنظامی بر اثر "خشونت بیش از حد" مأموران کشته شده اند. بر اساس این گزارش ۷۰ درصد قربانیان بر اثر اصابت گلوله مستقیم مأموران به سر و سینه شان جان خود را از دست داده اند. البته، با همه این اوصاف، پیشترمی نخست وزیر عراق تا آنجاست که مدعی شده که به مأموران دستور تیراندازی نداده است!!

برای درک زمینه های این درجه از خشونت دولتی و همچنین تهور و بی باکی مردم در مقابله با سرکوبگرانشان، باید به اوضاعی که بر اثر اشغال این کشور به وسیله امپریالیسم امریکا در سال ۲۰۰۳ ایجاد شده، متمرکز شد. همانطور که می دانیم امپریالیسم امریکا در سال ۲۰۰۳ با اعزام نیروهای مسلح خود به عراق این کشور را به تصرف خود در آورد و دستگاه دولتی و ارتش دست نشانده خود را سازمان داد. چند سال بعد از اشغال عراق، امریکائی ها مدعی شدند که از عراق خارج شده اند اما واقعیت آن است که هزاران مستشار امریکائی در عراق باقی ماندند که دستگاه دولتی و ارتش آن را هدایت و کنترل می کنند. از طرف دیگر به رغم همه شعارهای بی محتوایی که طرفداران ولایت فقیه در ایران علیه امریکا سر می دهند بخشی از بار حفاظت از دولت دست نشانده امریکا در عراق به دوش جمهوری اسلامی افتاد. در این پروسه بود که سپاه قدس و طرفداران جمهوری اسلامی به منظور کمک به دولت عراق جهت کنترل و تحت سلطه نگاه داشتن توده ها، دم و دستگاهی در این کشور برای خود ایجاد و سازمان دادند. اتفاقاً رژیم جمهوری اسلامی همواره علناً نیز حمایت خود از دولت عراق را اعلام می کند. در چنین اوضاعی است که امروز شاهدیم مردمی که برای سرنگونی دار و دسته حاکم بر عراق که دست نشانده امریکاست بی پروا به پاخاسته اند، در همان حال علیه نیروهای وابسته به جمهوری اسلامی وارد نبرد شده، دخالتگری های جمهوری اسلامی در عراق را محکوم و نمادهای این رژیم را به آتش می کشند.

از زمان شکل گیری مبارزات مردم عراق، رسانه های ارتجاعی جهت انحراف افکار عمومی، با کتمان شدت ظلم و ستمی که حتی بیشتر از دوره صدام بر مردم رنجیده می گذرد و به همین دلیل امروز با لبریز شدن کاسه صبرشان به قیام علیه دولت مرکزی و همه نیروهای مرتجع و سرکوبگر در کشورشان برخاسته اند، سعی کرده اند دلایل غیر واقعی برای خیزش توده های ستمدیده این کشور عنوان کنند. در موردی دیگر در جهت لاپوشانی چهره جنایتکار دولت دست نشانده عراق کوشیده اند مبارزات مردم عراق را صرفاً علیه جمهوری اسلامی جا بزنند. اما این ترفند ها اتفاقاً وظیفه نیرو های انقلابی در عراق را نیز روشنی می بخشند. چرا که به آنها گوشزد می کنند که نه فقط باید علیه نفوذ جمهوری اسلامی در کشور خود مبارزه کنند بلکه جهت اصلی مبارزه خود را در نابودی سلطه

امپریالیسم و به خصوص امپریالیسم امریکا قرار دهند و نباید فریب دسیسه ها و فریبکاری های امریکائی ها را بخورند که هر وقت منافعشان حکم کند می توانند دولت عادل عبدالمهدی را با دارودسته دیگری تعویض کنند امری که عملاً خواست واقعی مردم عراق را به حاشیه می راند.

نباید فراموش کرد که همین امریکائی ها بودند که پس از اشغال عراق یکی از سیاستمداران خود به نام "پل برمر" را به عنوان "حاکم" این کشور تعیین نمودند. اما خیلی زود متوجه خطای خود شده و سپری شدن دوران استعمار کهنه را پذیرفته و به سبک استعمار نو عمل کردند. آنها دولتی از خود عراقی ها بر سر کار آوردند و بعد هم مدعی شدند که اصلاً از عراق خارج شده اند. در حالی که سیستمی در این کشور شکل داده اند که تا مغز استخوان به خودشان وابسته است. واقعیت این است که از جنگ جهانی دوم به بعد، اساس سیاست امپریالیسم در کشور های تحت سلطه بر مبنای استعمار نو تنظیم گشته است، به این صورت که کشوری که از لحاظ اقتصادی، سیاسی و نظامی به طور قطع به امپریالیسم وابسته است را با برگماردن یک رژیم بومی از خود آن کشور، ظاهراً مستقل جلوه داده اند تا هم دستان خود را از همه جنایاتی که الزام حفظ سلطه شان می باشد از چشم مردم لاپوشانی کنند و هم قدرت مانور بیسابقه ای جهت حفظ منافع خود در کشورهای تحت سلطه خویش پیدا نمایند؛ مثلاً در مواقع ضروری با تعویض مهره های خود سلطه خود را همچنان پابر جا نگاه دارند. با تکیه بر چنین واقعیتی، این وظیفه نیروهای انقلابی است که ترفند ریاکارانه نو استعماری امپریالیسم را افشاء نموده و به توده ها کمک کنند که چهره دشمن اصلی خود را شناخته و با مبارزات خود نه فقط موجب سرنگونی رژیم های حاکم گردند بلکه سلطه و دست امپریالیستها را هم از کشور خود کوتاه نمایند.

چریکهای فدائی خلق ایران ضمن اعلام همبستگی با کارگران و رنجبران کشور همسایه عراق بار دیگر بر ضرورت وحدت خلق های منطقه در مبارزه با امپریالیستها و به خصوص امپریالیسم امریکا که هنوز دست بالا را در این منطقه دارد، تأکید می ورزند. حیزش های انقلابی در لبنان و عراق و ایران و گسترش مبارزات آزادیبخش خلقهای منطقه بار دیگر بر خصلت منطقه ئی انقلاب مهر تأیید زده است. بکوشیم با شعله ورتن کردن آتش انقلاب در کشور خود، بر تحکیم همبستگی خلقهای منطقه یاری رسانیم.

نابود باد امپریالیسم و دست نشاندهانش در منطقه

پیروز باد مبارزات دلاورانه خلق های عراق

هر چه مستحکمر باد همبستگی مبارزاتی خلق های ایران و عراق

چریکهای فدائی خلق ایران

هفتم آبان ۱۳۹۸ - بیست و نهم اکتوبر ۲۰۱۹